

11.06.2010.

Gž.br. 1652/09-07

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni, u vijeću sastavljenom od sudija Ljiljane Lalićević, kao predsjednika vijeća, Ranka Vukića i Nevenke Popović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužioca Dejana Bana iz Podgorice, koga zastupa punomoćnik Dražen Medojević, advokat iz Podgorice, protiv tuženih "Monitor" D.O.O., Podgorica, Milke Tadić Mijović iz Podgorice i Zorana Radulovića iz Podgorice, koje zastupaju punomoćnici Tamara Durutović, Petar Vukotić i Ilija Boljević, advokati iz Podgorice, radi naknade nematerijalne štete vr.spora 30.000,00 €, odlučujući o žalbama stranaka izjavljenim protiv presude Osnovnog suda u Cetinju P.br. 131/08 od 28.12.2008. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 10.03.2010. godine, donio je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE žalbe stranaka kao neosnovane i potvrđuje presuda Osnovnog suda u Cetinju P.br. 131/08 od 28.12.2008. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Cetinju, koja se navodi u izreci, odlučeno je:

"DJELIMIČNO SE usvaja tužbeni zahtjev, pa se obavezuje tuženi da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove, zbog povrede časti i ugleda, solidarno isplate iznos 4.000,00 €, sa pripadajućom zateznom kamatom od dana presuđenja pa do konačne isplate.

Obavezuje se tuženi da tužiocu naknade troškove postupka u iznosu od 188.86,00 €.

Sve prednje u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

U dijelu mimo usvojenog u st. 1 dispozitiva presude a u kom je tužilac tražio da se tuženi obavežu na isplatu iznos od još 26.000,00 €, a po istom osnovu, tužbeni zahtjev se odbija kao neosnovan".

Protiv navedene presude blagovremeno su izjavili žalbe tužilac i tuženi.

Tužilac pobija prvostepenu presudu u odbijajućem dijelu (stav III izreke), bez navođenja zakonskog osnova. Predložio je da Viši sud preinači pobijanu presudu u odbijajućem dijelu i u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev.

Tuženi, preko punomoćnika, pobijaju prvostepenu presudu u usvajajućem dijelu (stav I i II izreke), s pozivom na sve razloge iz člana 366 st. 1 ZPP-a. Predložili su da se preinači pobijana presuda i tužbeni zahtjev odbije u cijelosti.

Odgovori na žalbe su izostali.

Ispitujući pravilnost i zakonitost pobijane presude povodom izjavljenih žalbi, u smislu člana 379 st. 1 ZPP-a, ovaj sud je našao da žalba stranaka nijesu osnovane.

Donošenjem pobijane presude nijesu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 367 st. 2 tač. 3, 7 i 12 ZPP-a, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, kao ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz tačke 15 istog člana na koju se ukazuje žalbom tuženih. Nasuprot navodima žalbe presuda sadrži jasne i dovoljne razloge o odlučnim činjenicama, koje u svemu prihvata i ovaj sud i na koje upućuje žalioca.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno je prvostepeni sud primijenio materijalno pravo kada je djelimično usvojio tužbeni zahtjev i obavezao tužene da na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene duševne bolove zbog povrede časti i ugleda solidarno isplate tužiocu iznos od 4.000,00 €, sa pripadajućom kamatom počev od dana presuđenja do isplate, dok je u preostalom dijelu odbio tužbeni zahtjev, dajući pri tom jasne i dovoljne razloge koje u svemu prihvata i ovaj sud i na koje upućuje žalioce.

Naime, prema podacima iz spisa predmeta proizilazi da je u nedjeljnom listu "Monitor" br. 888 od 26.10.2007. godine, čiji je osnivač tuženi prvog reda, objavljen tekst pod naslovom "Prva familija Crne Gore", a čiji autori su tuženi drugog i tećeg reda. U spornom tekstu, prema utvrđenju prvostepenog suda, iznijete su neistinite tvrdnje da su "Barovićevi saradnici iz Mie, braća Ban, biznis unaprijedili kupovinom Pomorskog sobraćaja (trajekt Komenari-Lepetani), koji su od državnih fondova dobili za cijenu jednaku godišnjem profitu ove unosne kompanije". U istom tekstu se predhodno pominju braća Dejan (tužilac u ovom sporu) i Duško Ban, a istovremeno se navodi "da je preko firme Mia vršen reeksport ili šverc cigareta, zbog čega se Barović i druga lica terete po sudovima u Italiji, Njemačkoj i Srbiji".

Tuženi u toku postupka nisu dokazali istinitost objavljenih informacija, pružanjem ili predlaganjem суду odgovarajućih dokaza u tom pravcu. Nasuprot tome, tuženi trećeg reda je u svom iskazu datom u svojstvu parnične stranke potvrdio da tužilac nije radio, odnosno bio zaposlen u firmi "Mia", niti imao veze sa istom.

Kod naprijed izloženog, nasuprot navodima žalbe tuženih, pravilan je zaključak prvostepenog suda da su predmetne neistinite informacije objektivno takve da za posledicu imaju povredu prava ličnosti-ugleda, časti i dostojanstva tužioca.

Ovo posebno imajući u vidu da se tužilac dovodi u vezi sa firmom "Mia", preko koje je, po tvrdnjama iznijetim u spornom tekstu, vršen reeksport ili šverc

cigaretu. Takvim tvrdnjama se tužilac diskredituje kao ličnost u sredini u kojoj živi, budući se predstavlja kao lice skljono inkriminisanom obliku ponašanja. Ovo posebno imajući u vidu da tužilac nije javna ličnost, pa nije dužan pokazivati veći stepen tolerancije u odnosu na objavljene informacije.

Neprihvativiji su žalbeni navodi da sadržine spornog teksta ukazuju, a što je prvostepeni sud prilikom odlučivanja trebao imati u vidu, da je cilj koji se želio postići objavljinjem istog i namjere tuženih da se na jednom mjestu sakupe informacije o licima za koja se zna i za koje se pretpostavlja da su u prijateljskim vezama sa premijerom, kako bi se prikazao njihov materijalni položaj, otvarajući se pri tom pitanje da li je njihov ekonomski status uslovjen bliskim vezama sa predstavnicama vlasti. Ovo kao doprinos javnoj debati, odnosno obavezi medija da informiše javnost o temama od opšteg interesa, budući javnost ima pravo da bude obavještena o tome da li prijetelji, ljudi iz vlasti koriste tu bliskost zarad lične koristi ili im ovi u tom pomažu.

Stoji činjenica da je dužnost štampe i pravo novinara da objave informacije o pitanjima od opšteg interesa, pod uslovom da postupaju dobromjerne i na osnovu tačnih činjenica, kao i da pružaju precizne i pouzdane informacije u skladu sa novinarskim etikom. Odgovornost novinara i javnih medija koji služe ostvarivanju slobode izdržavanja, slobode mišljenja i prava na primanje i saopštavanje informacija, mora biti u korelaciji sa poštovanje sloboda i prava ličnosti.

U konkretnom slučaju navedene informacije koje je odnose na tužioca nijesu tačne i ne može se smatrati da su tuženi postupali dobromjerne, te da je cilj koji se želio postići objavljinjem predmetnog teksta doprinos javnoj debati o navedenom spornom pitanju. Prema tome, prvostepena presuda nije u suprotnosti sa članom 10 Evropske konvencije o ljudskim pravima.

Imajući u vidu karakter i sadržinu obavljenih informacija, kojima se povrijeđeno dostojanstvo tužioca, zaštićeno članom 20 Ustava Crne Gore, dosuđeni iznos, po razumnoj ocjeni, odgovara zahtjevima iz člana 200 ZOO, kako u pogledu povrijeđenog dobra, tako i u pogledu intenziteta, odnosno trajanja duševnih bolova, koji će doprijeniti uspostavljenju psihičke i iz emocionalne ravnoteže koja je narušena objavljinjem neistinitih informacija.

Prilikom odlučivanja ovaj sud je cijenio i navode tuženih istaknute u žalbi da je prvostepeni sud na osnovu iskaza tužioca odredio vrstu, intezitet i dužinu psihičkog stanja u kojem se tužilac nalazio nakon objavljinja spornog teksta, ali je našao da nijesu od uticaja na drugačije odlučivanje u ovoj pravnoj stvari. Objavljinje neistinitih informacija diskredituje se tužilac kao ličnost, a što vrijeđa njegovo dostojanstvo i ugled. To nesporno ima za posledicu duševne bolove koje u smislu navedene odredbe člana 200 ZOO, opravdavaju dosuđenu naknadu.

Kako se na ostalim navodima žalbe stranaka ne dovodi u sumnju pravo i zakonitost pobijane presude, to je žalbe valjalo odbiti kao neosnovane i potvrditi pobijanu presudu.

Str.4.

Sa izloženog, primjenom odredbe člana 382 ZPP-a, odlučeno je kao u
VIĆI SUD U PODGORICI

izrez

Ljubica Ljubović

OSNOVNI SUD U CETINJU	
Posl. br.	7.137108
Primljeno	8.6.2010.
u	1
primjeraka sa	1
priloga	
Ovlašteni službenik suda	